

Оштро Перце 2021/2022. – Бајке

Ученици IV₁ су у оквиру пројекта Оштро Перце писали бајке и приче и илустровали их. Представљамо најуспешније радове.

Магични гејмер

У једној далекој галаксији под именом Звездана Галактика налази се планета Форт Икс. Ова планета удаљена је од Земље три светлосне године. На њој живе дечаки и девојчице који су најбољи у игрању игрица.

Да би неко заслужио да живи на овој планети, која је лепа, зелена, има много мора и препуна је забаве, мора да савлада разне препреке и једну најтежу коју поставља господар Звездане Галактике.

Дечак Марко са планете Земље одлучио је да крене у авантуру јер је желео да постане магични гејмер, а то би за њега значило да је најбољи и непобедив. Једне вечери спаковао је своје ствари у ранац и, пре него што је свануло, изашао је из куће и укрцао се у свемирску летилицу која превози путнике до планете Форт Икс.

Када је стигао, био је мало уплашен и збуњен, али није желео да одустане и да се врати кући. Марко је кренуо ка главној тврђави која се зове Роблокс да потражи господара планете. На путу до тврђаве сретао је дечаке и девојчице који су му причали страшне приче о борбама са зликовцима и како су тешки задаци које мора да савлада како би постао магични гејмер.

СТИГАО У ТВРЂАВУ где га је дочекао господар планете Алекс Икс, који је некада био супер јунак. Одвео га је у једну мрачну и велику собу пуну гејмерских реквизита и осветљену ласерским светлима. Алекс Икс је дао Марку супер одело, виртуелне наочаре и специјалан џојстик. Пре него што је започео битку, дечак је чуо глас који му је рекао: „Можеш ти то!“.

Испред њега појавило се седам зликоваца. Марко их је све погледао и на крају је одабрао једног. Био је то Галактикус, један од најјачих. Имао је много супер моћи, могао је да лети, био је снажан, имао је велики мач и могао је лако да уплаши и савлада противника. Његове црне и крупне очи још су више уплашиле Марка, као и глас који је говорио: „Много си слаб и мали, зажалићеш што си дошао!“.

Марков аватар био је доста мањи од Галактикуса, али је био веома храбар и имао је неколико супер моћи. Могао је брзо да трчи, да има свог клона, а његов пиштољ могао је да испалује мрежу за хватање. Убрзо је настао потпуни мрак. Био је то знак да борба може да почне.

Марко је удахнуо и притиснуо дугме за почетак игре. Галактикус је први напао и Марко се бранио. Обојица су користили своје супер моћи. Галактикус је чак покушао да одлети, али га је Марко зауставио својом супер мрежом, коју је Галактикус покидао мачем и наставио борбу.

Марко је тад употребио своју специјалну супер моћ и створио свој клон. Галактикус је био збуњен и није знао којег треба да нападне. То је био идеалан тренутак који је Марко искористио да га обори и узме му мач. Ранио га је у раме које је било слаба тачка зликовца. Он је тада тешким и slabим гласом рекао: „Марко, ти си одличан борац, молим те поштеди ме, немој да ме уништиш.“ Марко је одговорио да не може да га поштеди јер мора да постане магични гејмер, притиснуо је дугме за крај игре и све је било готово.

Маркова борба са Галактикусом била је једна од најбољих на Форт Икс планети. Господар планете му је доделио титулу најбољег магичног гејмера у последњих сто година. Марко је тако постао веома цењен и учио је другу децу како да постану најбољи. Он је веровао у себе, био је храбар и доказао је да је непобедив.

Наставио је да живи на Форт Иксу и био је срећан.

Понекад је одлазио кући како би видео своју породицу и другаре који живе на планети Земљи.

Бајка о чудовишту из језера

У неком далеком краљевству живео је краљ са ћерком принцезом коју је чувао као мало воде на длану. Живели су у раскошном дворцу у коме се принцеза играла са својим љубимцем малим змајем. Међутим, у оближњем језеру је живело водено чудовиште и стално задавало муке сељанима, отимало им је овце и говеда, рушило куће.

Једног дана, док су се принцеза и њен љубимац играли у краљевском врту, нека огромна сенка се надвила над њих и обоје их шчепала и однела! Краљ је био очајан. Обећао је да ће дати своју кћер ономе ко је спаси из канџи опасног чудовишта.

У истом том селу покрај дворца живео је младић који је био доброћудан и мио, волео је да помаже другима и потајно био заљубљен у принцезу. Када је чуо шта се десило, упутио се ка дворцу, иако је био мркли мрак. Одједном се појавила вила и рекла: „Драги младићу, помогао си многим, па ти дарујем оклоп, мач и снагу како би стигао до принцезе!“

Сутрадан је младић већ био на обали језера и дозивао чудовиште. Оно се није појављивало, али је на средини језера, на малом острву, видео принцезу и њеног змаја, како беспомоћно седе у кавезу. Завеслао је у малом чамцу ка њима, али се одједном вода усталасала и изронила је опасна неман! Није му било лако, али је имао снагу, мач и штит. Чудовиште је својим огромним репом покушавало да преврне чамац, али се младић није дао. Узео је мач и почео да се бори. Било је ту свега: борбе, крви и ожилјака. На крају му је младић одрубио главу. Стигао је до принцезе и ослободио и њу и маленог змаја, а затим их одвео у дворац.

Када су стигли, краљ је био одушевљен што поново види ћерку и младићевом храброшћу. Младић је искористио прилику и запресио је. Принцеза је пристала исто као и краљ, јер је младић прошао испит. Убрзо су се венчали. Младић је постао принц и живео с принцезом до краја живота.

Богдан Франета IV₁

Моја бајка

Некада давно живео је краљ Милутин са својом ћерком Јулианом. Живели су у великом дворцу који је био повезан са градом помоћу тобогана. Низ тобоган није се могло само спустити, већ је била потребна велика пуфната ластва која би их спустила или подигла на тобоган. Принцеза Јулиана је била веома добра и драга девојка која је јако била заљубљена у уличног забављача, али њен тата јој није дао да се виђа са њим, већ јој је наметао краљевића Мисупија који јој се никако није свиђао. Она је тати објашњавала да јој се Мисупи не свиђа, већ да јој се свиђа улични забављач. Тата је рекао да ће јој дати да буде са забављачем ако буде победио у играма са краљевићем Мисупијем и она је пристала.

Следећег јутра састали су се краљ, принцеза, краљевић и забављач како би завршили са препиркама који је за Јулијану прави момак. Прва игра коју им је краљ задао била је ко ће први да се попне без ичије помоћи уз тобоган. Први је кренуо краљевић, његова тактика била је да се што јаче држи и да иде брже, али на пола пута се скотрљао низ тобогани и изгубио у првој игри. После њега на тобоган се пео забављач. Он се спорије пео и јаче држао и стигао је до врха и победио у првој игри. Друга игра била је за длаку лакша, то је било навлачење конопца, ту је забављач изгубио снагу и уједно изгубио игру. Трећа је била најлакша и одлучујућа игра, а требало је наћи ружу са највише латица. Краљевић је нашао најлепшу ружу у краљевом врту са петнаест латица, док је забављач у свом дворишту пронашао ружу са двадесетдве латице колико година је имала Јулиана.

Краљевић је изгубио, вратио се у своју земљу и никада се више није појавио. Јулиана и улични забављач су се венчали и имали су много деце. Живели су дуго и срећно до краја живота.

Ранковић Петар IV₁

Швајцарски сир

Једног дана мали врапци су цвркутали у свом грму и скакутали са гране на грану док су се играли жмурке. Али, нису сви уживали у песми малих врабаца. Одједном, у грм је улетела розе пуфнаста папуча. Мали врапци су се разбежали на све стране. На тераси је стајала баба и претила другом папучом. Врапко је окупио своју дружину да се договоре шта да раде. Приметили су да је отворен прозор кухиње и да оданде допире мирис колача са вишњама. Врапко је смислио план да се мало нашали са бабом. Договорили су се да Жгоља и Дебељко одвлаче баби пажњу док Цврка, Кобац Врабац и Врапко уђу у стан.

Жгоља и Дебељко су одскакутали да одвуку баби пажњу док се мала храбра дружина упутила право у бабину „лављу јазбину“. Док је баба бесно махала пуфнастом папучом, врапци су извадили све вишње из колача који је сада личио на швајцарски сир. Излетели су баш када је баба фркнула и другу папучу која је погодила право у крофну коју се управо спремао да загризе један полицајац. Док се баба неспретно извињавала, врапци су отишли на безбедну удаљеност и посматрали сцену. Баба је на крају морала да плати казну.

Са своје гранчице врапци су посматрали како из бабине кухиње излази густ дим. Ако сте мислили да је баби загорео ручак, нисте у праву. То је био дим из бабиниx ушију, што су утврдили и ватрогасци који су се одмах створили да гасе пожар. Баба се пушила од беса јер је пријатељица која јој је дошла у госте послужила избушену питу са отисцима птичијих ножица. Пријатељица ју је питала да ли је то швајцарски сир. Бабу је било срамота да каже да је то колач са вишњама па је рекла: „Да, то је швајцарски сир!“

За то време мали врапци су наставили да цвркућу у свом грму у коме су од бабиниx папуча направили удобно склониште и грицкали укусне вишње из колача.

Адам Богдановић IV₁

Камен

Једном давно, пре пет хиљада година, постојала је легенда да ко год нађе магични камен, њему ће се остварити седам жеља. Било је невреме. Маша је легла да спава. Када се пробудила, видела је да није више у свом кревету. Погледала је иза себе и видела златну птицу. Учинило јој се да јој птица говори да је прати. Маша је пратила птицу и она ју је одвела до неке тврђаве. Маша се уплашила, али је ушла унутра.

Полако је ходала у некој мрачној соби док није нагазила на нешто тврдо. Погледала је у под и видела да је то био неки отвор. Подигла је поклопац и сишла полако низ степенице. Било је мрачно, али осијавала се нека блистава ствар. У соби су била три ковчега, први од камена, други од злата, трећи од сребра. Када је пришла првом ковчегу, у тренутку се појавила светлост која је све јаче и јаче сијала и одједном.... ПЉАС!!! Шљокице разних боја су се распрснуле свуда по соби. То је била вештица са вилинским крилима. Рекла је малој Маши да изабере један од три ковчега. Маша није била одрасла и њој ништа није значило злато и сребро, тако да је изабрала камени ковчег. Помислила је да је ту можда онај камен из легенде.

У том тренутку вила вештица је нестала у праху од шарених шљокица. Маша је отворила ковчег и угледала камен унутра. Био је то стварно камен из легенде. Узела је камен у руке и затворила очи. Покушавала је да смисли које жеље жели да јој се остваре, али највише је желела да се врати кући. Када је отворила очи, нашла се у свом кревету. Мислила је да је то само сан, па је наставила да спава. Није знала да је магични камен испод кревета све време и да ће јој остварити седам жеља.

Милена Фурунџић IV₁

